

Karen Mowat var enearving til farens stor jordegods, og var vel det rikeste gifte i landet. Den som "skjøt papegøien" var Ludvig Holgersen Rosenkrantz, som blev gift med henne omkring 1658. Han var født i Odense og tilhørte en fremtredende dansk adelssekt, men var selv forgjeldet. Ludvig hadde i ungdommen vært i utlandet for å lære krigskunsten og annet, og blev senere knyttet til den norske hær. I 1658 blev han utnevnt til krigskommissær nordenfjells (nordenflells innbefattet den gang også Vestlandet) med en gasje av 1200 rdl. Samme år var han med bergeningene til Tromsheim for å ta Trøndelagen tilbake fra svenskene. Som nygift bodde han først på Hovland, men da svigerforeldrene var døde, begynte han i 1661 å bygge herrestet på Hatteberg (Rosendal).

Dat blev først ferdig i 1665 og kostet mange penger, så han måtte selge av jordegods for å greie gjelden. Han var forresten en dårlig økonom. Selv om han eide stort jordegods og hadde gode embeder, var han stadig i pengevanskeligheter. Han blev i 1673 generalkrigskommissær, assessor i overhoffretten og amtmann over Stavanger Amt. 1680 blev han stiftamtmann i Kristianssands Stift og måtte bo i Kristiansand, hvor han døde 23.8. 1685.

Den 14.1. 1678 ophøiet kongen på ansøking en stor part av godset til friherreskap eller baroni under navn Rosendal med Hatteberg som hovedgård og Mel og Sem som sædegårder, samt underliggende ukedags- og strøgods. Baroniets samlede skyld var på 231 låper, 3 spand og 10 merker smør, lik 579 tønner og 3 kvarter hartkorn. Dette var ikke alt godset som hustruen hadde arvet, hun fikk ca. 925 tnr. hartkorn efter foreldrene.

Sædegårdene Hovland, Onarheim, Gjersvik og Malkenes på Tysnes, Ask og Axelvold i Nordhordland med underliggende jordegods var holdt utenfor (allodialgods), men en del av dette var nok solgt før baroniet vlev opprettet. Baroniet skulle bare gå i arv i mannslinjen og kunde ikke pantsettes eller selges. Kirkene i Kvinnherad gikk også over til baronen med kallsretten. Likeledes fikk ha domsrett over sine bønder og hadden birkedommer til å sjøtte rettspleien.

Maren Mowat døde i Kristiania i 1675 og i 1679 giftet han sig igjen med en tysk dame Clara Catharina v. Stockhausen som hadde vært kammerjomfru hos dronning Charlotte Amalie. Med henne hadde han ikke barn.